

Piepildīt

Uz brīdi būt par bīskapu
Intervija ar LBDS bīskapu Pēteri Sproģi

“Būt sievietei” Ādažos
Misijas draudzes sieviešu vakari

Patiesības Gara spēkā
Fragmenti no Dr. Ilmāra Hirša grāmatas

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Māci bērnam ceļu

Kad biju students J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, sešus gadus mācījos leģendārā latviešu mežradznieka profesora Arvīda Klišana klasē. Viņš ir Dieva dots talants, kuram instruments, šķiet, spēlē pats. Tāpēc viņa spēles tehnoloģijā bija aspekti, kurus profesors nespēja izskaidrot. Taču viņš katrā nodarbībā lietoja kādu pedagoģisku metodi: viņš daudz demonstrēja, spēlējot mums. Vai tā bija sarežģīta pasāža, intervāli vai frāze, mēs to dzirdējām un tad mēģinājām imitēt. Veids, kā to panākt, mums bija jāatrod pašiem, bet priekšā bija nolikts etalons – tam jāskan tā. Vēl tagad, pēc 25 darba gadiem mūzikā, manī mīt “orientieris” tam, kādai jābūt mežraga skaņai.

Bībele aicina dot šādus dzīves “orientierus” mūsu bērniem: “Māci savam bērnam viņa ceļu, no tā viņš neatstājas arī tad, kad viņš jau vecs kļuvis.” (Pamācības 22:6) Par galveno, kas jā māca, Raksti nosauc Dieva bijāšanu un iemīlēšanu: “Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs. Un tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu spēku.” (5. Mozus 6:4-5, Marka 12:29-30) Kanāls, kur mācīšanai jānotiek, ir ģimene: “... atgādini tos [Dieva vārdus] saviem bērniem un runā tos, sēžot savā namā un pa ceļu ejot, guljoties un ceļoties.” (5. Mozus 6:7)

Mūsdienās izglītības sistēma ir profesionalizēta. Pat bērnu dārza audzinātājiem jābūt izglītības grādiem un sertifikātiem. Ko es kā tēvs vai māte bez pedagoģiskās izglītības varu iemācīt savam bērnam? Tā nemanot mēs savus bērnus atdodam izglītošanai ārpus ģimenes – arī garīgos jautājumos. Svētdienskolas dara lielisku darbu, tomēr tās nevar aizvietot lūgšanas un sarunas ģimenes lokā.

Kad mūsu bērni bija mazi, mēs vakaros pirms gulētiešanas lūdzām Dievu kopā ar viņiem. Ejot laikam, šī jaukā tradīcija sāka ļodzīties. Katram veidojās savs dzīves ritms, savs gulētiešanas laiks. Kādā brīdī likās, ka bērni sāk attālināties no mūsu ietekmes sfēras. Bija jārikojas. Mēs izdarījām divas lietas. Pirmkārt, par prioritāti noteicām ik vakara sapulcēšanos uz lūgšanu. Ļoti bieži laiks uz lielā divāna pārvēršas par roku un kāju mudžekli un grupas apskāvienu, no kura negribas šķirties. Otrkārt, svētdienās mums ir “ekrānu gavēnis”. Wi-fi tiek atslēgts. Tā ir diena dievkalpojuma apmeklēšanai, kopīgai ēšanai, grāmatas lasīšanai vai vienkārši uzkrātā miega izgulēšanai. Pārsteidzošākais ir tas, ka ne no viena bērna, pat pusaudžiem, neesmu dzirdējis nekādu protestu pret šādu kārtību! Tieši otrādi – viņu lūgšanās atskan tādi vārdi kā: “Paldies, Jēzu, ka varam šeit visi kopā sanākt. Paldies, ka šodien bija *tīri sakarīga* diena, kaut arī bez interneta...”

Mēs vairāk iemācāmies nevis teorijā, bet praksē. Ja gribam, lai mūsu bērni iemācās Ceļu, mums pa to jāiet kopā ar viņiem. Viņiem jādzird ne tikai mūsu vārdi, bet jāredz darbi. Iespējams, ka Salamana dēls Rehabeāms ne reizi vien bija dzirdējis tēva sakāmvārdus, bet dzīvē redzējis kaut ko citu. Kad viņam kā jaunajam valsts vadītājam tauta lūdza atvieglot nodevu nastu, Rehabeāms atbildēja: “Mans tēvs jūsu jūgu ir darījis smagu, bet es pie jūsu jūga pielikšu vēl ko klāt: mans tēvs jūs ir sitis ar pātagām, bet es jūs sitišu ar dzeloņainām pātagām.” (1. Ķēniņu 12:14) Rezultātā valsts sašķēlās.

Lai izaudzinātu bērnus, nav vajadzīga augstākā izglītība. Vajadzīga mīlestība, kas izpaužas kopīgi dzīvotā dzīvē, no kuras viņi pārņems un turpinās mūsu vērtības. Pat Jēzus darīja tikai to, ko redzēja darām Tēvu (Jāņa 5:19-20).

Aivars Vadonis

Mežgalciema draudzes mācītājs

MĀCI SAVAM BĒRNAM

VIŅA CEĻU

NO TĀ VIŅŠ NEATSTĀJAS

ARĪ TAD, KAD

VIŅŠ JAU VECS KĻUVIS

Pamācības 22:6

Notikumi

Komponistam, priekulniekam, Rīgas Vīlandes draudzes loceklim **Ērikam Ešenvaldam par sevišķiem nopelniem Latvijas labā piešķirta Triju Zvaigžņu ordeņa IV šķira un viņš iecelts par ordeņa virsnieku.** Šī gada 10. martā Cēsis pirmatskaņojumu piedzīvoja Ē. Ešenvalda jaunākais darbs – “Vulkānu simfonija”. Kā vēsta Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mājaslapa, simfonijas pamatā ir 2017. gada vasaras radošajā ekspedīcijā apkārt pasaulei piedzīvotais – iepazīstot vulkānus, uzmeklējot stāstniekus un izstaigājot vulkānisko aktivitāšu takas. “Vulkānu simfonija” ir viens no Latvijas komponistu jaundarbiem, kas veltīti Latvijas simtgadei.

BPI Timoteja skolā 7. aprīlī notika Atvērto durvju diena. Dalībnieki iepazīnās ar apmācības pamatprincipiem, mērķiem, mācību procesu un saņēma atbildes uz interesējošiem jautājumiem. Atvērto durvju dienas dalībnieki varēja arī “izgaršot” mācību procesu. Viņi guva ieskatu Bībeles pārskata, bērnu kalpošanas pamatprincipu un pasākuma veidošanas nodarbībās. Dalībnieki iepazīnās viens ar otru, kā arī pavadīja laiku lūgšanās.

Jauna grupa mācības Timoteja skolā uzsāks septembrī. **Pieteikumi tiek gaidīti līdz šī gada 15. augustam.** Aicināti esošie un topošie svētdienskolotāji, lai iegūtu zināšanas un jaunas prasmes kalpošanai, kā arī personīgi pieaugtu attiecībās ar Dievu. Vairāk informācijas: www.bpiriga.lv

Nacionālo bruņoto spēku (NBS) Kapelānu dienests šajā pavasarī atzīmē 25. gadadienu. 13. aprīlī Rīgas Svētās Marijas Magdalēnas katoļu baznīcā notika pateicības dievkalpojums, kurā piedalījās Valsts prezidents Raimonds Vējonis, Aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis, NBS komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš un Latvijas lielāko kristīgo konfesiju vadītāji, savās uzrunās uzsverot kapelānu nozīmīgo ieguldījumu, sniedzot garīgo atbalstu karavīriem un viņu ģimenēm. NBS Kapelānu dienestu veido 12 kapelāni – Latvijas tradicionālo kristīgo konfesiju pārstāvji. Dienestu vada virskapelāns, Rīgas Golgātas baptistu draudzes mācītājs Elmārs Pļaviņš. Tajā kalpo vēl trīs baptistu draudžu pārstāvji – mācītājs Oļegs Jermolājevs, sludinātāji Zigmārs Atvars un Ruslans Markēvičs.

Šogad kristīgās literatūras apgādam “Amnis” aprit 25 gadi. “Toreiz, 1993. gada 25. martā, atgūtajā Latvijas Baptistu savienības namā vienkārši iekārtotam kristīgās literatūras veikalam atvērām durvis uz ielu. Kristīgā literatūra tolaik bija iegūstama vien dažu draudžu grāmatu galdos un ļoti ierobežotā sortimentā,” stāsta “Amņa” pašreizējais vadītājs, mācītājs un LBDS bīskapa vietnieks Edgars Godiņš. “Veikt kalpošanu grāmatu veikalā atsaucās Rīgas Mateja draudzes grāmatu galda pārdevējs Kārlis Mellums. Viņš ierīkoja plauktus, leti un visu nepieciešamo un līdz šai dienai ir veikala vadītājs. 1996. gadā LBDS ģenerālsēkretārs Ilmārs Hiršs ieguva apgādam juridisku statusu un deva vārdu “Amnis” (no latīņu “amnis” – “upe, straume” un grieķu “amnos” – jērs). Iepriekš “Amni” ir vadījuši Dr. Ilmārs Hiršs, Pēteris Tervits un Helmārs Immers. Ar laiku veikals kļuva par izdevniecību un apgādu ar lielāko ekumēnisku kristīgās literatūras klāstu, kā arī ticības dzīvei un kalpošanai nepieciešamo lietu piegādātāju. Mēs aktīvi sadarbojamies ar kristīgās literatūras izdevējiem, grāmatu bāzēm, veikaliem un draudžu grāmatu galdiem.”

Uz brīdi būt par bīskapu

Šogad kalpošanu Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskapa amatā noslēdz mācītājs Pēteris Sproģis, kuram šis amats uzticēts kopš 2008. gada. Sarunā – par mantojumu, bīskapa amata atbildību un nākotni.

**Kas ir pamatā Tavam lēmumam nekan-
didēt un neturpināt būt bīskapam?**

Vairāku faktoru summa man liek secināt, ka šis posms manā dzīvē noslēdzas. Tādai organizācijai kā Latvijas Baptistu draudžu savienība (LBDS) stabilitāte ir laba, bet, ja Savienības vadība pārāk ilgi sāk saistīties ar vienu cilvēku, tad tas ne vienmēr ir organizācijas veselību veicinošs faktors. Daudzas idejas, kuras es sapratu, ka man vajadzēja LBDS darīt, ar Dieva palīgu esmu centies izdarīt. Vienā otrā no centieniem kaut kāds aplis ir noiets un ir vajadzīgs atkal jauns drosmes, iniciatīvas un aicinājuma izrāviens. Es domāju, ka kāds cilvēks, kuram Dievs to uzticētu, varētu to darīt labāk nekā es šajā brīdī.

No personīgā aspekta raugoties, man gribas domāt (un man šķiet, ka man ir pamats domāt), ka es savu identitāti neesmu pārāk balstījis uz amatiem vai tituliem. Bet, ja pārāk ilgi esi kādā statusā, tad reizēm arī tas nav dvēseles veselību un garīgo attīstību veicinošs faktors. Ārsts Pēteris Kļava saviem kolēģiem esot teicis: "Mīļie, nedomirstiet kā ārsti, nomirstiet kā cilvēki!" Es gan pagaidām netaisos mirt (lai gan mēs nekad nezinām, kurā brīdī tas notiks), tomēr, ar visu cieņu izturoties pret bīskapa amatu un kalpošanu, kuru es esmu ar pateicību un atbildību pieņēmis, es negribu saaukt ar šo amatu arī savas garīgās veselības un izaugsmes dēļ.

Reizēm, garīgā ceļā esot, ir labi šo to paņemt nost, lai redzētu, kas tu esi. Es esmu satīcis ļoti turīgus cilvēkus, kuri domā, ka citi viņus ļoti ciena, ka viņiem vienmēr ir taisnība, jo cilvēki viņiem vienmēr piekrīt. Dažkārt man

**Man patīk
izaicinājumi,
atbildība. Darīt
kaut ko, par ko
nav jānes atbildība,
man ir garlaicīgi.**

par to ir jāsmaida, jo no malas izskatās, ka cieņa tiek parādīta tāpēc, ka viņiem ir nauda. Cilvēki ir atkarīgi no viņiem un baidās teikt to, ko domā. Vēlot šādiem cilvēkiem tikai to labāko, esmu domājis, ka viņiem būtu veselīgi to, kas viņiem pieder, vismaz uz brītiņu pazaudēt. Tas varētu iedot objektīvāku skatu pašam uz sevi, uz dzīvi, uz attiecībām. Līdzīgi ir ar cilvēkiem, kas ieņem svarīgus amatus. Tāpēc es domāju, ka to ir labi palaist vaļā, vismaz uz brīdi, un tad redzēt, kas es esmu.

Šajos 12 gados manā dzīvē ir noticis ļoti daudz. Man patīk izaicinājumi, atbildība. Darīt kaut ko, par ko nav jānes atbildība, man ir garlaicīgi. Bet reizēm es arī saprotu, ka esmu no atbildības noguris. Es negribu veidot cietēja tēlu. Ļoti daudzi cilvēki nemitīgi un ilgstoši nes atbildību par organizācijām, kurās strādā, par draudzi vai ģimeni, kas ir visa mūža aicinājums un pienākums. Daudzējādā ziņā mans atbildības smagums nav atšķirīgs. Taču kaut kādā ziņā bīskapa amats ir vientuļš, lai arī man nav bijis iemesla justies vientuļam, jo vienmēr ir bijusi blakus

(no sirds varu teikt) laba komanda – cilvēki, kas vienmēr darījuši katrs savu lietu ar atbildības sajūtu un iniciatīvu. Kaut arī pie tā, ka atbildības stafete galu galā vienmēr nonāk pie tevis, pēc kāda laika pierod, tomēr brīdī, kad to paņem nost, tu jūti, cik liels ir bijis tās smagums. Šajā ziņā man pirmajos bīskapa gados palīdzēja bīskaps emeritus Andrejs Šterns. Kad izskanēja kritika vienā vai otrā virzienā, kad kāds gribēja pamācīt, ko bīskapam vajag un nevajag darīt, tad Andrejs pasmaidīja un teica – katram vajadzētu uz brīdi būt par bīskapu, tad viņš tādas lietas nerunātu.

**Kā Tu vērtē šos 12 gadus? Kāds ir Tavs,
Tavas komandas vai Tava laika atstātais
mantojums?**

Visās jomās un amatos ļoti liela bīstamība var būt populisms – darīt kaut ko, lai tu būtu populārs. Politikā tā var atšķirt politiķi no valsts vīra: politiķis domā tikai par nākamajām vēlēšanām, valsts vīrs vai sieva – par tautu, par to, kas būs svarīgi nevis nākamajās vēlēšanās, bet – nākamajai paaudzei. Esmu pateicīgs draudzēm un garīdzniekiem, ka man visus 12 gadus nav bijis jājūtas apdraudētam un nav bijis kārdinājums krist populisma lamatās – spēlēt vienkārši uz aplausiem. Pateicoties kolēģu, mācītāju un draudžu uzticības mandātam, ko esmu sajutis, es esmu varējis diezgan brīvi darīt to, kas man ir licies svarīgs ilgtermiņā. Tāpēc gribas cerēt, ka labākais mana darba rādītājs būs nākamie 10-20 gadi. Vai rezultāti šodien ir tādi, kādus es esmu gribējis? Viennozīmīgi es būtu gribējis vairāk. Vai varēja kaut ko

izdarīt vairāk? Iespējams. Tajā pašā laikā, domājot garīgās disciplīnas atbildībā, man ir jāspēj novērtēt tas, kas ir izdarīts. Viens ir – paškritiski izvērtēt sevi, ko es vienmēr cenšos darīt, bet otrs – arī būt pateicīgam par to, ko Dievs ir ļāvis piedzīvot šajos gados – ne tajos vieglākajos laikos finansiāli, ne tajā labākajā situācijā demogrāfiskajā ziņā. Tie ir faktori, aiz kuriem es negribu slēpties, bet kurus arī nevaru ignorēt.

Pirmie manas kalpošanas gadi bija saistīti ar jaunu vadītāju un mācītāju sagatavošanu un jauna redzējuma iegūšanu. Šajos gados mēs esam garu ceļu šajā ziņā nogājuši. Es esmu pateicīgs Dievam, ka tagad ir Baltijas Pastorālais institūts, kura absolventi kalpo esošajās draudzēs un dibina jaunas draudzes. Tāpat mēs būtu pavisam citā situācijā, ja nebūtu veidotas mērķtiecīgas apmācību programmas draudžu padomēm, muzikālajai kalpošanai, svētdienskolas darbam un citām jomām. Arī jaunu draudžu dibināšanas virziens ir ļoti pareizs, lai arī nav tādu rezultātu, kādus es cerēju sagaidīt. Tomēr uzkrātās zināšanas un pieredze mūs noliek daudz veselīgākā situācijā attiecībā pret uzdevumu, kas būtu jāapzinās katrai konfesijai un draudzei. Domāju, ka tas nesīs daudz labus rezultātus nākamajās desmitgadēs.

Pašlaik mēs esam ceļa posmā, kad daudzu jauno iniciatīvu priekšā ir krustceļi un ir jāsaprot, kā tās tālāk attīstīsies. Ir brīdis, kad nevaram tikai jaunas lietas sākt – ir jāturpina nostiprināt esošās lietas. Tāpat kā nevar bērnus tikai dzemdēt, bet tie kādā brīdī ir arī

jāaudzina. Ir brīdis, kad tu māci viņiem lasīt, un brīdis, kad tev jāpalīdz izvēlēties pareizā augstskola. Daudzas iniciatīvas, kuras esam sākuši, aug kā bērni. Sākums bieži ir tāds romantisks – tāpat kā uz katru bērnu tu vari

Daudzas iniciatīvas, kuras esam sākuši, aug kā bērni.

skatīties un domāt, ka viņš būs nākamais prezidents (lai arī statistiski tas nav iespējams, jo būs tikai viens, nevis visi). Vēlāk tu saproti – kādas nu kuram tās dāvanas ir. Tas viss notiek, piedzīvojot vilšanos, panākumus, uzvaras un zaudējumus. Tas vairāk nav tik romantiski rozā posms, bet tas ir tikpat svarīgs kā jebkurš posms dzīvē.

Šis darbs ir noticis konkrētu cilvēku dēļ, kas to ir nesuši. Par to, ka visus šos gadus BPI darbs ir bijis plānots un attīstījies, liels paldies Līvai Fokrotei, kas to ir atbildīgi darījusi. Tas, ka, ieraugot vajadzību pēc vīriem draudžu vadībā, mēs ne tikai nopūtāmies, bet sākam kaut ko darīt ar jaunu cilvēku apzināšanu – tās ir BPI DRAFTS nometnes, kas ieguvušas lielu rezonansi ne tikai Latvijā, bet arī starptautiski. Tur jāmin mācītājs Kaspars Šterns,

kas ir izveidojis labu komandu. Tas, ka mums ir jaunu draudžu dibināšanas apmācība, ko mēs izmantojam ne tikai šeit, bet nu jau arī mācām Krievijā, arī ir Kaspars Šterna un viņa komandas nopelns. Tas, ka mēs jau 7 gadus esam domājuši ne tikai par sevi, bet arī par citām konfesijām, un ne tikai par konfesijām, bet vispār par vadības kultūras attīstību Latvijā – tā ir GLS vadītāju konference, ko organizē Nora Rautmane. Tas, ka stratēģiskās attīstības un mentorēšanas kultūra ir ienākusi Latvijas draudzēs, ir Igors Rautmaņa nopelns, kurš ir izveidojis BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centru SĀC.

Estere Roze ir izveidojusi BPI Timoteja skolu, lai mēs ne tikai sakām, ka ar bērniem vajag strādāt un citējām: “Laidiet bērniņus pie manis, jo tiem pieder debesu valstība” (kas tā arī ir un āmen!), bet mēs arī kaut ko darām, lai bērni var nākt pie Kristus šajā izaicinājuma pilnajā laikā, kad ar flanelogrāfu bērnu uzmanību nenoturēsi. Ir jāmin arī Elza Roze [bijusi Svētdienskolu apvienības priekšnieka vietniece], kas, spītējot dažādām fiziskām kaitēm, joprojām vienmēr ir atbalstoša, nekad nav pagērējusi būt uzmanības centrā, bet ir bijusi gatava nodot stafeti un atbalstīt šo kalpošanas jomu.

Tas, ka visus šos gadus esam spējuši rast finanses šīm iniciatīvām, tur mēs – gan es, gan Kaspars – esam diezgan daudz strādājuši ar ārzemju atbalstītājiem. Arī Latvijā tas ir sakārtots. Liels darbs ir izdarīts Savienības namā. Savienības nams kā īpašums mūs nevis velk uz leju, bet atbalsta. Par to mēs varam

būt pateicīgi mūsu tēviem, kas šo namu būvēja, un Dr. Ilmāram Hiršam, kurš šo namu atguva. Pēdējos gados tieši Žannas Drūneses [LBDS izpilddirektore] pienesums ir milzīgs – telpas ir remontētas un izīrētas, notiek darbs ar vairākiem desmitiem īrnieku, kas nebūt nav viegli. Vienā otrā struktūrā tas būtu pilna laika darbs, bet Žanna to dara kā vienu no daudziem desmitiem darbu. Par to Žannai paladies!

Ir arī prieks par Sieviešu kalpošanas apvienību, kur pašlaik sākusies jauna “nodaļa”. Līvija Godiņa ir ļoti labi nodevusi stafeti Agnesei Megnei, kas to ir uzņēmusies un sper ilgtermiņa soļus uz priekšu. Jāpiemin arī Māra Dravnieka darbs Muzikālās kalpošanas apvienībā un BPI Muzikālo vadītāju skolā, kas veidota atbilstoši draudžu pieprasījumam. Esmu pateicīgs Dr. Ilmāram Hiršam par nozīmīgo ieguldījumu darbā pie baptistu teoloģisko pamatnostāžu dokumentiem, vadot LBDS bīskapa Teoloģisko komisiju. Mūsu draudžu tradīcijā tas nav viegls, bet ir vajadzīgs darbs. Priecājos par ārmisijas darbu, ko ar jaunu un pārskatāmā vēsturē neredzētu aktivitāti attīsta mācītājs Pēteris Eisāns.

Īpaši trešajā bīskapa termiņā kalpojot, Savienības darbs nebūtu iespējams bez mācītāja Edgara Godiņa iesaistīšanās. Apbrīnojamas ir Edgara rūpes par visām draudzēm, garīdzniekiem, risinot gan iespējas, gan konflikta situācijas, gan apjukuma momentus, kas ienāk dzīvē. Edgara Godiņa personā katru nedēļu mūsu draudzēs ir daudz vizitāciju un sarunu. Edgars šajā darbā ir ielicis daudz laika, labvēlības un sirsnības.

Savienības vadībā ir cilvēki, kuri ir daudz strādājuši, taču Savienības birojs jau nepastāv sevis dēļ – beigu beigās ilgtermiņa rādītājs ir tas, kas notiek draudzēs. Domāju, ka daudzās jomās es būtu gribējis augstākus mērķus un labākus rezultātus. Taču, ja kāds kādā draudzē domā, ka viņiem kaut kas neiet LBDS komandas dēļ, tad, ja viņam tas palīdz labāk aizmigt, lai viņš tā domā, – taču taisnība viņam nav.

Noliekot bīskapa amatu, Tu nenoliec mācītāja statusu. Kam Tu esi atvērts kalpošanas ziņā?

Esmu dzīvojis ātrā tempā ilgu laiku. Kalpošanā esmu no 18 gadu vecuma, un, seminārā mācoties, jau sāku kalpot Bauskas draudzē. Vienmēr ir bijusi nākamā un tad atkal nākamā kalpošana. Es varu būt

pateicīgs, ka nekad neesmu rakstījis CV vai meklējis darbu – darbs vienmēr ir atradis mani. Pienākums ir vedis pie pienākuma, un mazas lietas bieži vien ir pārtapušas lielās.

Tagad es apzināti negribu pārāk strauji *ielekt* nākamajā lietā. Es turpināšu atbalstīt Baltijas Pastorālā institūta darbu, kur es esmu direktors. Atbalstīšu arī citas lokālo draudžu iniciatīvas – ar kontaktiem un padomu. Bet vismaz tuvākā gada laikā es jaunus piedāvājumus neizskatīšu. Ja tas nozīmē, ka, rūpējoties par ģimeni, kādā brīdī darīšu praktiskākus darbus, tad negribu būt lepns un baidīties no kāda vienkāršā darba. Mums ir daudz cienījamu mācītāju, kuri strādā arī citus darbus, lai uzturētu ģimeni.

Par bīskapa kandidātu ir nominēts mācītājs Kaspars Šterns, ar kuru jūs kopā strādājat jau 8 gadus šeit, LBDS, un pirms tam arī Mateja draudzē. Kā tu vērtē Kaspara Šterna atbilstību bīskapa amatam?

Kad mūsu sabiedrības politiskajos procesos ienāk jauni vadītāji, viņi daudz ko sola, jo viņi ir jauni amatā un bieži vien arī naivi – kāds arī es biju pirms 12 gadiem. Man šķiet, ka no Kaspara mēs nedzirdēsim daudz solījumu. Viņam nav dota tā *luksusa* privilēģija nezināt realitāti, jo viņš ir visā *iekšā*. Tas, ka viņam šis nezināšanas naivums vairs nav pieejams, viņa ienākšanu var padarīt mazāk spilgtu, taču arī mazāk viņa enerģijas aizies tukšgaitā.

Es pazīstu Kasparu kā cilvēku, kurš šajos gados ir audzis. Viņš spēj haotisku runāšanu par problēmām pārvērst mērķtiecīgā, stratēģiskā rīcībā, konkrētos soļos, prasot atbildību no komandas cilvēkiem. Kasparam piemīt labs līdzsvars starp pragmatisku pieeju problēmu risināšanā un garīgo aspektu. Bieži cilvēki, liekot akcentu uz vienu aspektu, aizmirst otru, un tad laiva var sākt griezties ap savu asi, nevis virzīties uz priekšu. Domāju, ka bīskapa nominācijas procesā, kad tika apspriesti dažādi kandidāti, Kaspars nevienā brīdī nedomāja, ka tam būtu jābūt viņam. Arī tā ir laba zīme. Viņš bīskapa kalpošanu uztver kā atbildību, nevis statusu. Tāpēc teiciens: “Cilvēks var ļoti daudz ko izdarīt, ja viņam nerūp, kurš par to saņems uzslavu,” ir par Kasparu. Viņam interesē kopdarbs un attīstība vairāk nekā tas, kā viņš izskatās.

Man šķiet, ka Kasparam ir tā saucamā svētā neapmierinātība par to, kas nav tā, kā varētu būt Savienībā vai draudžu darbā. Šajā neapmierinātībā es saskatu aicinājumu, kuru Dievs viņā ir ielicis. Tas liecina par to, kāpēc viņam šo darbu vajadzētu darīt.

Kaspars arī pietiekoši pārzina esošās draudzes un to noskaņu. Jo vecāks palieku, jo man vairāk liekas, ka svarīga ir cilvēka dzīves otrā puse. Tas, ar kādu dvēseles stāvokli, tīrību un mīlestības izpausmi cilvēks no šīs dzīves aiziet, ir ļoti būtiski ne tikai palicējiem, bet arī cilvēka ieiešanai Mūžībā. Žēl, ja cilvēks no dzīves aiziet sarūgtināts, apvainojies, dusmīgs. Mums ir svarīgi rūpēties par vecākajiem draudžu locekļiem, jo viņi tuvojas vienam no svarīgākajiem dzīves piedzīvojumiem – pāriešanai Mūžībā.

Bet, to darot, ļoti svarīgi ir arī mērķtiecīgi veidot attiecības ar jaunākiem cilvēkiem. Šī viennozīmīgi ir Kaspara Šterna stiprā puse, ko viņš ir parādījis, ne tikai par to runājot, bet arī reāli tajā investējot BPI DRAFTS nometnēs, kas man šķiet ļoti svarīga kalpošana mūsu draudzēm. Bez liekuļošanas varu teikt, ka viena no cilvēku grupām, ar kuru man visvairāk patīk būt kopā, ir DRAFTS puīši. Tie nav cilvēki, kuri tevi tajā brīdī pataisīs ļoti atpazīstamu, bet cilvēki, kuros ir ļoti svarīgi ieguldīt, stratēģiski skatoties nākotnē.

Sagatavoja Nora Rautmane
BPI Projektu vadītāja

BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centra SĀC rīkotais seminārs draudžu vadības komandām “No izpratnes uz rīcību” pulcēja 85 cilvēkus no 16 draudzēm (tai skaitā arī no vienas luterāņu draudzes). Komandas ne vien apguva teoriju, bet arī praktiski darbojās, veicot izaicinošus uzdevumus.

Saulainajā 7. aprīļa rītā no Mērsraga devāmies uz Rīgu, lai piedalītos draudžu vadības komandu apmācībā “No izpratnes uz rīcību”. Braucām un runājām, ka priecājamies pēc ilgāka laika atkal satikt mūsu draugus un arī vedējus – Igoru un Noru Rautmaņus. Satikšanās ar viņiem bija viens svarīgs iemesls, kāpēc ar prieku piekritām piedalīties seminārā. Protams, gribējām arī redzēt, ar ko mūsu draugi nodarbojas ikdienā, jo gan LBDS Kongresā, gan Reģionālajās sanāksmēs regulāri ir dzirdēts par BPI Kalpošanas stratēģiskās attīstības centru SĀC. Šoreiz redzējām un piedzīvojām tā darbību klātienē.

Katras mācības ir tik labas, cik labi tu esi sagatavojies. Arī pirms šī semināra bija veicams mājasdarbs. Steidzīgie varēja izpildīt pavisam vienkāršu 5 minūtes paveicamu testu, lai iepazītu savu ikdienas darbošanās pieeju. Citīgākie varēja pildīt arī pārējos testus tiešsaistē un daudz detalizētāk iepazīt savu pieeju un mērķi kalpošanai draudzē un darbībai padomē.

Lai arī prieks par satikšanos ar senajiem draugiem bija liels, tomēr semināra diena bija ar vēl lielāku pievienoto vērtību. Igors un pārējie apmācības vadītāji katrai draudzes grupai lika aizdomāties un analizēt jautājumus, kuriem ikdienas skrējienā bieži nepieskaramies vai ceram, ka tie sakārtosies paši no sevis. Igors noteikti būtu lielisks treneris sportā, bet vēl veiksmīgāk viņš darbojas BPI SĀC komandā, jo jautājumi, kurus viņš aktualizēja, lika sarosīties, nevis ieslīgt pašapmierinātībā.

Katra draudzes grupa sēdēja pie sava galdiņa. Tas bija labs veids, kā varējām pārdomāt dzirdēto un arī kopīgi to pārrunāt. “Kas mēs esam? Kurp dodamies? Kur mēs vēlamies būt?” ir būtiski jautājumi ikvienam

Ceļā no izpratnes uz rīcību

no mums un arī mums kā draudzei. Jo īpaši tas liekas svarīgi *mazā vietā* – ciematīnā pie jūras, kur ir maza draudze kā ģimene ar savām stiprajām un vājajām pusēm. Draudze Rīgā, salīdzinot ar Mērsragu, ir kā liels uzņēmums vai organizācija salīdzinājumā ar daudz bērnu ģimeni. Taču arī mums ir jāpārdomā, kā sagatavoties tikšanās reizēm un kā tās vadīt, kā kalpot pārdomāti un mērķtiecīgi.

Apmācības laikā analizējām iepriekš izpildītā personiskā vadības stila testa rezultātus. Igors minēja lieliskus piemērus no dzīves, kā izturas “uz uzdevumu” un “uz cilvēkiem” orientēti cilvēki, kā rīkojas tā saucamie “strukturētie” un “nestrukturētie” cilvēki un kā šīs četras kategorijas var kombinēties un izpausties kopdarbā. Pārrunājot rezultātus mūsu draudzes grupā, radās pārsteigumi, jo ne visi izrādījāmies tādi, kā bijām iedomājušies.

Semināra gaitā nācās secināt, ka ir vērtīgi aizpildīt rūpīgi izstrādātu testu, kas sniedz pārskatu par to, kāds ir mans rīcības modelis un pieeja. Taču vēl vērtīgāk ir saprast, ka draudzes komandā mēs katrs esam citāds, katram ir dabiski izveidojies savs strukturētāks vai elastīgāks, uz cilvēkiem vai uz uzdevumiem vērsts rīcības modelis. Taču vissvētīgākā ir iespēja draudzes darbā ņemt vērā šīs atšķirības un, panākot lielāku savstarpējo sapratni un cieņu, vairojot draudzes saliedētību un sadarbības spēju kalpošanā Dievam un Viņa mērķiem.

BPI SĀC rīkotais seminārs bija lieliski pavadīta diena, kas ļāva iepazīt tās iespējas, kā ar dažādu rīku palīdzību draudzes padomi un draudzi var rosināt ciešākai sadarbībai, labākai savstarpējai sapratnei, vienotībai Kristū un efektīvākai Dieva gribas piepildīšanai vietā, kuru katram mums Viņš ir paredzējis. Seminārs, kā to arī uzsvēra Igors un pārējie organizatori, ir tikai “degustācija” tam, kā, sadarbojoties ar BPI SĀC, varētu pilnveidoties draudzes darbs.

Mūsu ģimenei, kas uz dzīvi Mērsragā pārcēlusies salīdzinoši nesen, pirms diviem gadiem, piedalīšanās seminārā bija arī laba iespēja turpināt “saaugt” ar jauno vietu, tās cilvēkiem un draudzi.

Jānis un Inta Krūzes
Mērsraga draudze

“Būt sievietei” Ādažos

paties prieks saņemt liecības par to, ka dzirdētais bijis par stiprinājumu, iedrošinājumu un par iemeslu dzīves pārmaiņām.

Laikā, kopš organizējam vakarus, esam piedzīvojuši patiesu Dieva vadību. Viens ir mūsu plāns, bet otrs – Dieva plāns. Reizēm esam ieplānojušas kādu viešņu, bet uzaicinātā sieviete netiek vai atsaka. Tad mēs neuztraucamies, jo zinām, ka Viņš parūpēsies par to, lai pie mums atvestu *īsto* sievieti, kurai jāuzrunā klātesošās sievietes. Un Dievs vienmēr ir pagodinājies! Par to priecājamies ne tikai mēs, bet dzirdam arī no vakaru apmeklētājiem, ka *tieši tas* viņām bija jādzird. Dievs vienmēr visu vērš par labu!

Vēlamies iedrošināt citas draudzes un sieviešu kalpošanas komandas uzdrīkstēties spert soli ticībā Dievam un veidot šādus vai līdzīgus vakarus, jo sieviešu sirdis ir izslāpušas pēc atklātām sarunām un iedrošinājuma. Par to liecina mūsu pasākumu apmeklētāju lielā atsauce un atsauksmes.

Inīta: “Brīnišķīgie sieviešu vakari dod piepildījuma sajūtu. Tie ir brīži man kā sievietei, iespēja iepazīties ar citām sievietēm, jo mana loma dzīvē nav būt tikai mammai vai sievai. Šeit es saņemtu tādu kā atbildi sevī – mīlā, tu neesi vienīgā uz šīs pasaules, kurai ir kādi pārdzīvojumi, piedzīvojumi, atklāsmes vai vienkārši apjukums par to, kā dzīvot savu sievietes dzīvi. Te es saņemtu apstiprinājumu, ka Dievam nekas nav neiespējams un ka mēs šeit esam sanākušas kopā ne tāpat vien. Esmu sajūsmā un pateicīga par sieviešu vakariem Ādažos. Katru tikšanos gaidu ar prieku.”

Māra: “Esmu ļoti priecīga, ka varēju piedalīties visos trijos līdzšinējos “Būt sievietei” vakaros! Katra vakara runātāja mani ir pārsteigusi ar savu dzīves pieredzi, gudrību, pārdzīvojumiem, svētībām un cauri visam – Dieva vadību viņas dzīvē. Katrā vakarā kaut kas uzrunājis tieši mani personīgi, līcis aizdomāties vai arī pašķīris ceļu kādas ieilgušas krīzes risinājumam. Vienmēr mājās aizeju pozitīvu emociju pārņemta, ar atjaunotām cerībām un jauniem sapņiem... Un vēlmi kaut ko mainīt savā pašreizējā situācijā.”

Karīna Liepiņa
Ādažu Misijas draudze

Šī gada janvārī Ādažu Misijas draudzes Sieviešu kalpošana uzsāks sievietes vakarus “Būt sievietei”. Katra mēneša pēdējā ceturtdienā sievietes tiek aicinātas uz sarunu vakaru, kas notiek mājīgā un nepiespiestā atmosfērā. Sarunu tēmas – sievietes sirds, sievišķība, sievietes un vīrieša attiecību aspekti, sievietes aicinājums un citas.

Šos vakarus Dievs mums sirdī bija ielicis jau pirms vairākiem gadiem. Taču Viņš arī zina īsto laiku, kad mūsu vēlmēm sekmēties. Vajadzība pēc šādiem vakariem radās, redzot, ka mums apkārt ir daudz salauztu dzīvju, sabrukušu laulību un nelaimīgu sieviešu. Mēs vēlējamies viņām pateikt, ka Dievs viņas mīl, ka katra sieviete ir īpaši dārga Dieva dāvana. Daudz ko mēs Dieva vadībā savās dzīvēs varam izmainīt, ja sākam ar sevi – tik vienkārši.

Sievietēm ir vajadzīga piedošana, mīlestība, cerība un pats galvenais – ticība mūsu Kungam Jēzum Kristum. Sievietes ilgojas dzirdēt Labo vēsti. Šajos vakaros sieviešu dzīves tiek izmainītas un viņas sāk skatīties citādi uz daudzām lietām. Atklāti runājot par mums svarīgām dzīves tēmām, mēs ieraugām, ka neviena sieviete nav perfekta. Tiek kļiedēti maldi un meli, ko sievietes sev nes līdzī no bērnības un neveiksmīgām attiecībām. Citu dzīves grūtumi un pieredze, izlaušanās un ceļš pie Dieva mūs var stiprināt un iedrošināt.

Vakars iesākas ar uzkodām un siltajiem dzērieniem, kam seko viešņas stāsts. Katru reizi pie mums ciemojas kāda sieviete, kura stāsta savu dzīvesstāstu – liecību. Tad seko neliela pauze sadraudzībai un noslēgumā – jautājumu un atbilžu daļa. Vienmēr parūpējamies par kādu pārsteigumu un mazu dāvanīņu, bet noslēgumā aizlūdzam par sievietēm un viņu vajadzībām.

Esam ļoti priecīgas par sieviešu lielo atsauce. Mūsu pasākumus apmeklē sievietes ne tikai no Ādažiem, bet arī no citām tuvākām un tālākām vietām – no Garkalnes, Salaspils, Cēsīm, Rīgas, Carnikavas un Saulkrastiem. Tā kā vietu skaits ir ierobežots, bet zinām, ka ir daudz vairāk sieviešu, kurām nepieciešams dzirdēt to, ko stāsta mūsu viešņas, tad katra vakara audioierakstus publicējam mūsu Misijas draudzes facebook lapā. Audioieraksti raisa vēl lielāku interesi, un ir

“Smēde” – vieta, kur satiekas vīri

Kad aptuveni pirms gada LBDS aicināja uz semināru vīriem, saņēmām ziņu, ka ir izjukusi vēl viena mūsu draugu ģimene. Sapratu, ka tas vairs nav stāsts par nekristiešiem, kuru problēmas laulībā var izskaidrot ar to, ka viņi nepazīst Jēzu. Arvien biežāk pamanīju, ka arī kristiešu ģimenēs netrūkst problēmu un izaicinājumi ir stipri līdzīgi – vīrieši bieži neuzņemas atbildību, viņiem pietrūkst zināšanu un prasmju dažādu jautājumu risināšanā. Turklāt daļa vīriešu ir auguši bez tēva un viņiem nav bijis krietna vīrieša parauga.

Kā audzināt bērnus, kā atbrīvoties no dažādām atkarībām, kā rīkoties ar naudu, kā veidot attiecības ar sievu, kā panākt, lai vīrietis tiktu cienīts, – tie ir tikai daži no jautājumiem, ar kuriem savā ikdienā sastopas vīrieši. LBDS rīkotais seminārs vīriem bija labs pamudinājums, lai ideja, kas jau kādu laiku bija manā sirdī, tiktu realizēta.

Sāku ar to, ka sasaucu kopā vīriešus, kuri bija gatavi lūgt par idejas attīstību un Dieva vadību. Jau pirmajā lūgšanu reizē radās vienprātīga doma, ka jāriko vīru vakari. Nosaukums “Smēde” atnāca ļoti viegli un dabiski, iedvesmojoties no Salamana pamācībām 27:17: “Dzelzs tiek ar dzelzi uzasināta, un vīrs trin vīru.” Vakarus veidojām tāds, lai vīri ne tikai iedvesmotos no lektora, bet dzirdētu arī apspriestu, godīgi runājot par ikdienas cīņām, izaicinājumiem, neveiksmēm, un arī kopā lūgtu.

Ar lielu Dieva svētību un palīdzību šobrīd ir veiksmīgi noslēgušies pirmā sezona. Kopā esam pavadījuši septiņus vakarus. Daudziem vīriem “Smēde” ir labs pamudinājums domāt par to, kādam vajadzētu būt vīrietim, lai mūsu sievas justos drošas, bērni lepotos ar savu tēti un gribētu viņam līdzināties, kādam ir jābūt vīrietim sabiedrībā, vīrietim, kurš uzņemas atbildību un neizvairās no problēmu risināšanas. Liels prieks bija, ka sarunu laikā vīri atvērās – atļāvās būt pavisam godīgi un patiesi, iedrošinot viens otru un aizlūdzot. Paklausot Dievam un atsaucoties Viņa aicinājumam kalpot, mums bija lieliska iespēja katrā vakarā tikties un uzrunāt vidēji 60-70 vīriešus. Ir sajūta, ka arī draudzē esam kļuvuši vienotāki. Tas ir labs sākums, bet ir vēl daudz darāmā.

Kaspars Prūsis: ““Smēdes” vakaru lielais apmeklētāju skaits apliecina, ka vīri ir izsalkuši pēc kā tāda, kas domāts tikai viņiem un kur tiek atklāti pārrunāti jautājumi, ko citos kontekstos tik bieži nedara. Man īpaši vērtīga likās iespēja pēc uzrunām pārrunāt dzirdēto mazajās grupās pie galdiņiem. Protams, ēdiens arī ir svarīga “Smēdes” sastāvdaļa, kas rada mājīguma sajūtu. Ļoti ceru, ka “Smēdes” vakari turpināsies, jo ir sajūta, ka mēs pārrunātās tēmas esam aplūkojuši tikai virspusēji.”

Aleksandrs Špakovs: “Sākumā par “Smēdi” biju nedaudz skeptisks, taču jau pirmajā reizē sajutu pamatīgu garīgu kopā būšanas un klātesamības atmosfēru. Turpmāk jau bez piespiešanās steidzos uz vīru vakariem. No katras lekcijas saņēmu kādu domu, kuru atcerēties gandrīz katru dienu un lietot, lai augtu garīgi un attīstītos kā vīrs, tēvs un kristietis. Pārrunājot lekciju mazajās grupās, sapratu, cik dažādi mēs esam kā vīrieši un ka katram ir savas problēmas, atkarības un neatbildētie jautājumi, uz kuriem vismaz daļēji varam rast atbildes no citu pieredzes.”

Domāju, ka citās draudzēs ir līdzīgas problēmas, tāpēc no visas sirds gribu iedrošināt vīrus nākt kopā un sākt ar lūgšanām, lai Dievs uzrādā atbilstošāko veidu, kā mudināt vīriešus uzņemties atbildību un augt Kristus līdzībā.

Māris Megnis

Rīgas Āgenskalna draudzes
“Smēdes” vadītājs

SMĒDE

SP 27:17

Patiesības Gara spēkā

Sagaidot Vasarsvētkus – Svētā Gara svētkus, ielūkosimies mācītāja, Dr. Ilmāra Hirša atziņās par Gara darbību un nozīmi kristiešu dzīvē, kas apkopotas grāmatā “Patiesības Gara spēkā: Svētais Gars mācībā un praksē” (KVK, 2013). Ar autora laipnu atļauju publicējam fragmentus no grāmatas ievada un 6. nodaļas.

Svētā Gara nozīme kristieša dzīvē

Gribu sākt ar pirmo tēzi, kas ir visa turpmākā izklāsta pamatā, un, proti, kristieša dzīvē nav svarīgākas lietas par Svēto Garu. Kāpēc mūsu garīgās dzīves ir tik nikuļojošas, kāpēc nav spēka uzvarēt grēku, kāpēc mēs runājam par iesakņošanu Kristū, bet kļūstam arvien stiprāk saistīti ar pasauli, kāpēc mūsu praktiskajās dzīvēs tik maz redzams Kristus tēls? Atbilde var būt tikai viena – mums trūkst Svētā Gara. Mums ir jāatzīst, ka mēs esam pazaudējuši pirmdraudzes stāvokli un tās uzticēšanos skaidrajiem Dieva apsolījumiem Viņa vārdā. Katram kristietim un kristietībai kopumā ir jātop atjaunotiem. To izdarīt var tikai Svētais Gars. Mēs daudz par Svēto Garu runājam, mūsu garīgajā terminoloģijā Viņam ir ļoti nozīmīga vieta, bet praktiskajās ikdienas dzīvēs diemžēl viss ir savādāk un Gara spēks nav samanāms.

Pēc Svētā Gara mums ir katram jātiecas daudz lielākā mērā, jālūdz, jāsatver Viņš un Viņa spēkā jādzīvo. Un viss pārējais, ko gribu teikt sekojošajās nodaļās, ir jāsaprot, izejot no šīs galvenās, kristietim vissvarīgākās tēzes: Svētais Gars mums visiem ir nepieciešams daudz vairāk. Tā ir mūsu lielākā vajadzība šodien gan atziņā, gan praksē: Svētā Gara spēks. Ievērojamais pagājušā gadsimta šveiciešu teologs Karls Barts (1886–1968) uz jautājumu “Kāds ir mūsdienu teoloģijas svarīgākais jautājums?” ir atbildējis pavisam īsi: “Svētais Gars.”

Ja Svētais Gars tiešām ir tik nozīmīgs un svarīgs kristieša dzīvē, tad ir jājautā, ko mēs par Viņu zinām. Kas īsti ir Svētais Gars, un ko Viņš dara? Arī mūsu konfesijas “Kristīgās dzīves kredo” aprobežojas tikai ar dažiem vispārējiem deklaratīviem teikumiem, kuri ir labi un pareizi, bet paliek, kā jau kredo forma to nosaka, vispārēju teoloģisku atziņu līmeni:

Mēs ticam vienīgajam dzīvam un patiesam Dievam, visa Radītājam, mūžīgajam Tēvam, kas ir visspēcīgais, visur klātesošais, visu zinošais Gars, kas savā mīlestībā rada, uztur un pārvalda visas lietas un kas atklājas Trīsvienībā: Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā.

Mēs ticam Jēzum Kristum, Dieva vienpiedzimušajam Dēlam, Viņa piedzimšanai no Svētā Gara, bezgrēcīgajai dzīvei, nomiršanai pie krusta mūsu grēku dēļ, augšāmcelšanai no mirušajiem un paaugstināšanai Dieva Tēva godībā, no kurienes Viņš reiz nāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Mēs ticam Svētajam Garam, kas pārliecina cilvēku par grēku un taisnību, modinot cilvēkā grēka apziņu, strādājot pie cilvēka jaunpiedzimšanas, piepildot ticīgos ar dievišķo spēku, vadot tos Dieva godāšanas ceļā, piešķirot Svētā Gara dāvanas un veidojot Svētā Gara augļu briedumu.

Mēs uzskatām, ka caur grēku nožēlu un cilvēka apzinātu izšķiršanos ticēt Jēzum Kristus upurim, pieņemot šī upura piedāvājumu, un apņemšanos savā dzīvē negrēkot un sekot Jēzum Kristus mācībai un priekšzīmei, cilvēks piedzimst no augšienes, vienlaicīgi saņemot kristību Svētajā Garā, atgūst sadraudzību ar Dievu un kļūst par Dieva ģimenes locekli.” (“Kristīgās dzīves kredo”, LBDS Padomes akceptēts teksts, 1998, pieejams www.lbds.lv)

Tomēr, ja mēs saprotam, ka Svētais Gars ir tik nozīmīgs Kristus mācības daļa, tad mēs nevaram šo tēmu apskatīt tikai teorētiski un akadēmiski. Svētais Gars nedrīkst mums palikt tikai teoloģisku atziņu un formulējumu līmenī. Ir nopietni jādomā, kā tas attiecas uz katru no mums praktiski. Ir jālūdz un jāmeklē pēc Svētā Gara ienākšanas mūsu dzīvē. Mēģinājumi izprast Svēto Garu vai nu ar prātu, vai Viņu piedzīvot jūtu izpaušmēs ir noveduši pie divām galējībām.

No vienas puses – sausas akadēmiskas teoloģiskas diskusijas par to, kas ir Svētais Gars, kādā veidā Viņš ienāk cilvēkā, ko Gars dara utt. No otras – tiekšanās pēc ekstatiskiem piedzīvojumiem, kas ļautu ticību it kā “aptaustīt” un sajūst. Jo ticēt, ja mēs neredzam Jēzus brūces un nevaram ielikt tajās savu roku, nav nemaz tik viegli. Bet Jēzus mūs uz to aicina. (Jāņa 20:29) Varbūt, ka mēs tieši tādēļ tiecamies un meklējam izraisīt kādas brīnumainas parādības, ka nespējam ticēt neredzot un “neaptaustot”?

Faktiski abi šie virzieni ir grāvji. Prāts un jūtas, zināšanas un prakse nav alternatīvas. Pareizais ceļš iet pa vidu: darbīga, dzīva, uzvaroša, svētīta dzīve ar Dievu, kurā Svētais Gars, ar prātu saprasts (cik nu tas ir iespējams), nav palicis tikai gudra teorija vai atsevišķi ekstremaļi piedzīvojumi, bet ir kristieša ikdienas prakse.

Kas Svētais Gars ir praktiski mūsu dzīvē? Kam Viņam vajadzētu būt? Ko Jēzus ir domājis un gribējis panākt, sūtidams Svēto Garu mācekļiem? Vai mēs bieži neliekam par daudz lielu uzsvaru uz brīnumainām Svētā Gara darbībām, tādām kā dziedināšanas, runāšana valodās u.tml.? Es tās nebūt nenoliedzu, bet es neticu, ka ar to viss Jēzus nodoms, sūtot mums Garu, ir izsmelts. Svētais Gars, protams, var darīt un dara visas Bībelē pieminētās brīnumainās parādības un vēl daudz vairāk, bet Svētā Gara būtība un pamatizpaušmes, kā to rāda Svētie Raksti, ir meklējamas nevis ārējās parādībās, bet pavisam citur.

Ja mēs tikai mazliet ieskatāmies tajā, ko Jaunā Derība saka par Svēto Garu, tad redzam sekojošu ainu. Svētais Gars pārliecina pasauli par grēku, taisnību, sodu, kas ir neizbēgams visiem Kristus ienaidniekiem (Jāņa 16:7-13). Svētais Gars darbojas cilvēkā, lai realizētu to, ko Jēzus Kristus ir padarījis cilvēka labā (Jāņa 14:26). Svētā Gara darbība cilvēkā izpaužas: modinot cilvēkā grēka apziņu un pārliecinot par grēku

(Jāņa 14:26); grēcīgā cilvēka atdzemdīšanās (Jāņa 3:5, Titam 3:5); ticīgo iepriecināšanā un pamācīšanā, aizstāvēšanā un vadīšanā (Jāņa 14:26, Rom. 8:26; Jāņa 16:13); svētošanā (Rom. 1:4); garīgo dāvanu izdalīšanā (1. Kor. 12:7-10). Svētais Gars dod spēku pastāvēt slimībās, ciešanās, kārdināšanās un pasargāt ticību uz Jēzu Kristu (Ap. d. 1:8, Rom. 8:26; 1. Kor. 2:4). Svētais Gars dod cilvēkam spēku dzīvot svētu dzīvi un liecināt par Jēzu Kristu. Viņš iemājo, māca, vada, liecina, runā, dzird, zina, grib, mīl, godina, dod utt.

Mēs varētu vēl vairāk iedziļināties Svētā Gara darbības jautājumos..., bet jau šis nelielais ieskats liek mums aizdomāties. Vai mēs jau šajā punktā neesam kaut ko sajaukuši? Neviena no pieminētajām Rakstu vietām un neviens no šiem Svētā Gara izpausmes virzieniem neliecina, ka uzsvars tiktu likts uz akadēmiskām diskusijām vai ekstātiskām parādībām. Neapšaubāmi var būt arī brīnumi, dziedināšanas, pravietošana u.c., bet tikai kā līdzeklis, lai pārliecinātu par grēku un norādītu uz Kristu. Arī Jēzus darbība Viņa zemes dzīves laikā primāri nebija koncentrēta brīnumu darīšanā, bet glābšanā. Svētajam Garam ir jācaurstrāvo visa mūsu būtne: prāts un domas, jūtas un darbība. Neviena kristieša dzīves sfēra nav izslēgta no Svētā Gara darbības. Caur Svēto Garu Kristus kļūst dzīvs mūsos, caur Viņu īstenojas tas, ko Jēzus grib izdarīt šajā pasaulē. Svētais Gars ir jaunās dzīves spēks un norma. Svētais Gars ir ticības gars (2. Kor. 4:13), un Viņš nodrošina Kristus mācekļiem spēkpilnu ticības dzīvi. Tas ir Dieva spēks, kas satver cilvēku iekšīgi un darbojas, padarīdams to, kas miesīga cilvēka spēkiem nav iespējams. Tā ir pēdējiem laikiem apsoltā Dieva pievēršanās cilvēkiem.

Kāds mācītājs Bībeles kursos Svētā Gara uzdevumu raksturoja ar šādu līdzību. Iedomājieties lielu zāli, kurā pie sienas ir liela glezna. Bet zālē valda melna tumsa. No gleznas nav nekas saredzams. Tad ienāk kāds un ienes brīnišķīgu septiņu žuburu zelta lukturi. Tagad glezna tiek apgaismota un ir redzams, cik tā ir lieliska. Par ko ikviens klātesošais pēc tam runās? Tikai un vienīgi par gleznu! Vai kādam ienāks prātā teikt, ka tajā zālē bija brīnišķīgs zelta lukturis? Nē, par lukturi nav runas, tas atradās tur tikai tādēļ, lai apgaismotu gleznu. Tā dara Svētais Gars. Viņš visu gaismu met uz Jēzu. Tas ir Viņa uzdevums: apgaismot un parādīt Jēzu.

Gara pilnuma zīmes

Divās vietās savās vēstulēs apustulis Pāvils apraksta Gara pilnuma konsekvences.

Atgriezīsimies pie Pāvila vārdiem, ko viņš saka efeziešiem 5:18-21: “Un neapreibinieties ar vīnu, no kā ceļas izlaidīga dzīve, bet topiet Gara pilni, runādami cits uz citu psalmos, himnās un gara iedvesmotās dziesmās, dziedādami un koclēdami tam Kungam savās sirdīs. Pateiciet vienmēr un par visu Dievam Tēvam mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā. Un esiet paklausīgi cits citam Kristus bijībā.”

Pāvils šeit rāda četras zīmes, kas raksturo Gara pilnumu. Šīs zīmes rāda, ka Gara pilnums ietver ne tik daudz privātus mistiskus piedzīvojumus, cik morālu sadraudzību ar Dievu un ar mūsu līdzcilvēkiem.

Pirmā zīme – *runādami cits uz citu*. Tas ir ļoti apbrīnojami, ka pirmā liecība par piepildīšanu ar Garu ir tāda, ka mēs runājam viens ar otru. Un tomēr tas nav nekas sevišķs, jo Gara auglis ir mīlestība. Cik arī dziļa neliktos mūsu sadraudzība ar Dievu, mēs nevaram apliecināt Gara pilnumu, ja mēs nerunājam labu par visiem cilvēkiem. Pirmā Gara pilnuma zīme ir sadraudzība. Vēl vairāk - tā ir garīga sadraudzība, jo mēs viens otru uzrunājam ne plāpādami, bet “hīmās un gara iedvesmotās dziesmās”. Tas, protams, nenozīmē, ka normāls saziņas veids starp Gara piepildītiem ticīgajiem ir dziedāšana. Tas nozīmē, ka patiesa sadraudzība izteicas kopīgā pielūgšanā. Gara pilnums noved nevis pie šķelšanās, bet gan pie sadraudzības.

ILMĀRS HIRŠS

PATIESĪBAS GARA SPĒKĀ

Otrs Gara pilnuma rezultāts ir – *dziedādami un koclēdami tam Kungam savās sirdīs*. Svētais Gars meklē pagodināt Kungu Jēzu, paaugstinot Viņu ļaužu vidū, lai viņi slavētu Jēzu. Sirds ir ne tik daudz vieta, bet gan veids, kā mums ir jādzied.

Treškārt – *pateicieties vienmēr un par visu*. Daudzi no mums pateicas dažreiz un par dažām lietām. Gara piepildīti ticīgie pateicas vienmēr un par visām lietām. Nav tāda laika un nav tādu apstākļu, kad un par kuriem viņi nevarētu pateikties. Un viņi pateicas Kunga Jēzus Kristus vārdā, t.i., pateicas tāpēc, ka viņi ir viens ar Kristu, un pateicas Dievam Tēvam, tāpēc ka Svētais Gars liecina viņu garam, ka viņi ir Dieva bērni un ka viņu Tēvs ir pilnīgi labs un gudrs. Kurnēšana, kas bija viens no Israēla ļaunākajiem grēkiem, ir nopietna lieta tādēļ, ka tā ir neticības simptoms. Kad mēs sākam vaidēt un gausties, tad ir pamats sacīt, ka mēs neesam piepildīti ar Garu. Kur vien Svētais Gars piepilda ticīgos, tur viņi pateicas savam Debesu Tēvam katrā laikā par visām lietām.

Ceturtkārt – *esiet paklausīgi cits citam*. Mēs redzam, ka otrā un trešā Gara pilnuma liecība ir vērstas uz Dievu – dziedādami tam Kungam un pateikdamies Tēvam. Svētais Gars vada mūs pareizā un slavējošā stāvoklī attiecībā ar Tēvu un Dēlu. Pirmā un ceturrtā liecība norāda uz mūsu attiecībām viena ar otru, runājot citam ar citu un paklausot cits citam. Lai gan apustulis tālāk norāda, ka paklausībai ir īpaši stāvokļi, proti, sieva – vīram, bērni – vecākiem, kalpi – kungiem, tomēr viņš iesāk ar to, ka paklausība ir visu kristiešu savstarpējs pienākums (ieskaitot vīrus, vecākus, kungus). Pazemīga paklausība ir kristiešu izturēšanās sevišķa iezīme, un Jaunā Derība par to runā vairāk nekā 30 reizi. Nevis savu tiesību aizstāvēšana, bet sevis pakļaušana norāda uz Gara pilnumu kristietī. Dažreiz, kad tiek pazemots kāds fun-

damentāls morāles vai kristietības princips, mēs, protams, nedrīkstam klusēt. Bet mums vienmēr jāsaņem, lai mūsu iedomātā nostāšanās par principiem galā nebūtu tikai sava lepnuma demonstrēšana. Pārbaudes vārds ir teikuma beigās – “Kristus bijība”. Mūsu pirmais pienākums ir bijīga un pazemīga paklausīšana Kungam Jēzum Kristum.

Tagad atgriezīsimies atpakaļ pie sākuma pavēles, no kuras ir atkarīgas šīs četras liecības, proti, – “topiet piepildīti ar Garu”. Trīs lietas šeit ir jāievēro. Pirmkārt, darbības vārds ir daudzskaitlī. Tas nozīmē, ka tas attiecas uz visiem. Otrkārt, darbības vārds ir pasīva formā – “topiet piepildīti”. Tas nozīmē – jūs paši to nevarat paveikt, ļaujiet, lai Svētais Gars jūs piepilda. Treškārt, darbības vārds ir tagadnē. Piepildīšana ir un tai jābūt tagadnes notikumam, kas nepārtraukti turpinās. Gara pilnums ir dinamisks piedzīvojums.

Pāvils Gara pilnuma rezultātus definē pavisam skaidri. Ir divas galvenās sfēras, kurās šis pilnums izteicas: pielūgšana un sadraudzība. Ja mēs esam piepildīti ar Garu, mums jāslavē Kristus un jāpateicas Tēvam, jārunā vienam ar otru un jāpasklāsta vienam otru. Svētais Gars mūs ved pareizās attiecībās ar Dievu un cilvēkiem. Svētā Gara liecība mums ir jāmeklē nevis pārdabīgās parādībās, bet gan garīgās dzīves kvalitātēs un praktiskā darbībā.

Otra konsekvence, kas ļauj novērtēt Gara pilnumu cilvēkā, ir Svētā Gara auglis (Gal. 5:22-23). Kāda tad ir tā zīme, kas liecina par Gara iemājošanu un pilnumu mūsos? Tāpat kā Gara kristības, tā arī Gara pilnuma galvenais pierādījums nav brīnumaina, bet gan morāla rakstura. [Gara auglis, kas tiek aprakstīts Gal. 5:22-23, arī sastāv no morālām vērtībām, un ar augli saprot tāda kristieša dzīves dabīgu rezultātu, kurš dzīvo Garā.] Un šis pierādījums ir Gara auglis un ne Gara dāvanas. Kristieši Korintas draudzē, kuri taču bija kristīti ar Svēto Garu, deva liecību par sevi, ka viņi ir negarīgi, miesīgi kristieši, pierādot to ar morālo vērtību noliegšanu.

Pāvils rakstīja kristiešiem Korintā: “Jo jūs vēl esat miesīgi. Kamēr jūs starpā naidī un ķildas, vai tad neesat miesīgi, un vai nedzīvojat kā šīs pasaules cilvēki?” (1. Kor. 3:3) Vai tas ir teikts par neticīgiem? Nē, par draudzes locekļiem, par kristiešiem, kas nākuši pie Kristus un saņēmuši Svēto Garu. Bet par Gara pilnumu viņos mēs runāt nevaram. [...]

Mēs par daudz, arī domājot par Svēto Garu, spriedelējam un debatējam, neargumentēti strīdamies. Mēs varam atrast daudz interesantu tēmu, kurās izteikt savus atšķirīgos uzskatus: Trīsvienība, Svētā Gara dāvanas, runāšana valodās, kristība ar Svēto Garu utt. Daudz mazāk vai bieži pat nemaz mēs nepievēršam uzmanību tam, ko (un vai vispār kaut ko) tas, ka mēs savas dzīves esam nodevuši Jēzum Kristum, ir izmainījis mūsu praktiskajā dzīvē. Kādi ir tie augļi, ko esam izaudzinājuši un kas aug mūsu garīgajā dārzā? Kaut kas jau mūsos noteikti aug. Kas tas ir? Labi augļi vai nezāles. Vai mēs patiesi uzticamies Kristum un nemaz vairs neuztraucamies, ka rīt varbūt būs atkal vairāk jāmaksā par siltumu vai maizi? Kad pēdējo reizi Svētais Gars uzrādīja kādu grēku Tavā dzīvē? Ja mēs nevaram atcerēties, tad mūsos nav Svētā Gara pilnuma, lai arī cik daudz un karsti mēs par to runātu, jo Gara pirmais darbs ir uzrādīt grēku un palīdzēt to pārvarēt. Neteiksim un nedomāsim, ka tas jau ir pats par sevi saprotams, ka vajag “rakt” dziļāk. Nē, tā ir pati galvenā, nopietnākā un izšķirošākā lieta. Un visas pārējās diskusijas un strīdi ir tikai tukša runāšana.

Ziņas īsumā

- **Garīdznieku ordinācijas un licencēšanas aprīlī un maijā:** Rīgas Mateja draudzē 15. aprīlī par LBDS mācītāju tika ordinēts Edgars Deksnis un par LBDS sludinātāju tika licencēts Matīss Babrovskis. Aizlūgumu vadīja Dr. Ilmārs Hiršs, mācītāji Ainars Purmalis un Mārtiņš Balodis. Ģipkas draudzē 22. aprīlī par LBDS sludinātāju tika licencēts Sandis Kažmirs. Savukārt 6. maijā plkst. 11:00 Saldus draudzē par LBDS sludinātāju tiks licencēts Dāvids Viskupaitis. Aizlūgumu vadīs LBDS bīskapa vietnieks, Garīdznieku brālības vadītājs, mācītājs Edgars Godiņš un mācītājs Hanss Bērziņš.
- **Jelgavas baptistu draudze** īsteno projektu “Ģimenes māja”. Lai iegūtu papildus telpas draudzes darbības paplašināšanai (bērnu kristīgās izglītības vajadzībām, Ģimeņu atbalsta centram), draudzes ēkai tiek būvēts 3. stāvs. Darbs jāpaveic līdz jūnijam, jo gaidāms liels notikums: pēc 8 gadu pārtraukuma draudzei būs savs mācītājs – Mārcis Ziverts, kurš ar ģimeni iekārtosies dzīvoklī “Ģimenes mājas” 3. stāvā. Lai pabeigtu celtniecību, trūkst EUR 12000. Papildus starta kapitālam EUR 35000, draudzes locekļi šajā laikā saziedoja EUR 13000, citi ziedotāji – EUR 15000. Aicinām atbalstīt projekta pabeigšanu ar ziedojumiem, ieskaitot to Jelgavas baptistu draudzes Celtniecības kontā: Swedbank LV24HABA0551043484491, draudzes reģistrācijas Nr. 90000100388.
- **Rīgas Āgenskalna draudze** Agraļā Lieldienu dievkalpojumā svinēja kristības septiņiem cilvēkiem.
- Noslēgumam tuvojas darbi **Valdemārpils - Ārlavas draudzē**, kas tiek veikti projekta “Valdemārpils - Ārlavas baptistu draudzes darbības dažādošana” ietvaros. Projektu atbalsta biedrība “Ziemeļkurzemes biznesa asociācija”, un tas tiek īstenots ar ES ELFLA fonda atbalstu. Ir nomainīts jumts un izbūvēts otrais stāvs. Vēl jāsakārto dokumentācija, kā arī jāatrisina centrālāpkures jautājums. Draudze pateicas par atbalstu “Ziemeļkurzemes biznesa asociācijai” un Guntai Abajai personīgi, Talsu novada domei, Egitai Sudakovai, Vitai Robaldei un ikvienai draudzei un individuālajiem ziedotājiem. Jaunās telpas izmantosim dažādu draudzes nozaru vajadzībām – svētdienskolai, Bībeles studijām, individuālajām sarunām un grupu nodarbībām.
- No 3. līdz 5. maijam Bauskas novada Bruknas muižā notiks **seminārs Zemgales reģiona mācītājiem un viņu dzīvesbiedrēm** “Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru” (Fil. 4:13). Semināru atbalstīs un kā vieslektori piedalīsies ASV Oklahomas Baptistu savienības draudžu mācītāji ar dzīvesbiedrēm. Semināra ietvaros paredzēta tikšanās ar LBDS bīskapa kandidātu – pašreizējo LBDS bīskapa vietnieku draudžu dibināšanā, mācītāju Kasparu Šternu.
- **Darbu LBDS saimniecisko darbu jomā uzsācis Valters Siksnis.** Pateicamies iepriekšējam šo pienākumu veicējam **Dāvidam Viskupaitim** un vēlām Dieva svētību viņa ģimenei, uzsākot kalpošanu Saldus draudzē.
- **Par LBDS Kancelejas vadītāju kļuvusi Jolanta Birziņa.**

Ziņas, pateicības, lūgšanu vajadzības jūnija numuram gaidām līdz 10. maijam e-pastā: kanceleja@lbds.lv.

Šokējošais “misiones grasis”

Jēzus pēdējā pavēle mācekļiem bija: “Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas...” Bet kā noteikt, cik sekmīgi esam veikuši Viņa Lielo uzdevumu – lokāli un globāli? Izdevums “International Bulletin of Mission Research” katru gadu apkopo globālo un reģionālo statistiku un pēta kristietības attīstības tendences visā pasaulē.

Visai šokējošs man šķita pētījums par finanšu pārvaldības tendencēm ASV no 1900. gada līdz mūsdienām. Pētījumā ir iekļauta sadaļa par nozagto un izniekoto naudu. Šokēja ne vien tas, ka tādai sadaļai ir vieta statistikā, bet arī ir tas, ka izniekotās naudas sadaļa ir par 11,11% lielāka nekā to līdzekļu apjoms, kas novirzīts globālajai misijai. Šokēja arī tas, cik maz tiek ziedots Dieva darbam kopumā. No katriem personīgo ienākumu USD 10 000 kristīgiem mērķiem aizvadītajā gadā amerikāņi ziedojuši USD 16,84. Tā ir sīknauda. Taču, ja pēta ziedojumus misijai pie tautām, kas vēl nav aizsniegtas ar Evaņģēliju, tad situācija ir daudz dramatiskāka. No katriem USD 10 000 neaizsniegto tautu misijai aizvadītajā gadā vidēji katrs ASV kristietis ziedoja USD 0,98. Tas ir skandāls! Vai ir iespējams Jēzus prioritātēs ieguldīt mazāk par dolāru gadā un joprojām saukties par Viņa mācekli?

Protams, ka vieglāk pamanīt skabargu cita acī. Kā būtu, ja pētījums būtu par Latvijas kristiešiem un finansēm? Vai situācija būtu daudz labāka? Protams, ka daudzi ziedo dāsnī jauniem nama logiem vai jumta remontam, bet Jēzus pavēle ir darīt par mācekļiem visas tautas. Cik daudz mēs ieguldām Jēzus Lielā uzdevuma paveikšanā?

Ko vari darīt Tu? Sāc ar situācijas izvērtēšanu. Vai Tev vispār ir finanšu pārvaldības plāns? Vai Tu novirzi konkrētu savu ienākumu procentu projektiem, kas palīdz nest Evaņģēliju neaizsniegtajām tautām? Vai Tu plāno katru gadu palielināt ieguldīto procentu? Apņemies mērķtiecīgi pārvaldīt savas finanses un ieguldīt Jēzus uzdevumā – darīt par mācekļiem visas tautas.

2001. gadā biju kādā jaundibinātā draudzītē Baškīrijā un tur pamanīju divus ziedojumu traukus. Uz viena bija rakstīts “Ziedojumiem”, bet

uz otra – “Misijas kalpošanai”. Tā bija pavisam jauna draudze īrētās telpās, bet viņu vērtība jau no paša sākuma bija nest Evaņģēliju visām tautām. Latvijas brīvvalsts laikā mūsu draudzēs tika rīkotas mērķtiecīgas līdzekļu vākšanas kampaņas ārmisijai. Tolaik populārā dziesmā “Mazas lāses sakrāj lielus ūdeņus” ir pants par “misiones grasi”. Vai šodien mēs būtu atraduši jaunu veidu, kā būt uzticīgiem Jēzus mācekļiem, neprasot ieguldīt resursus visu tautu mācekļošanā?

Ko šajā jomā dara mūsu draudzēs? Pieredze ir atšķirīga. Talsu draudzes mācītājs Miervaldis Lindmanis stāsta: “Mums nav misijas budžeta vai konkrēta summas, ko katru gadu cenšamies ziedot misijai. Taču talsinieki ir dāsni un atsaucīgi, kad rodas konkrēts misijas projekts vai vajadzība. Esam ziedojuši Kairos kursa ieviešanai Latvijā, regulāri atbalstām Talsu Kristīgās skolas un Latvijas Kristīgā radio darbu. Katrs lūgums nonāk draudzes padomē izvērtēšanai un tiek atbalstīts atbilstoši iespējām. Cenšamies būt dāsni.”

Madonas draudzei misijas darbs ir ļoti svarīgs. “Tas ir daļa no mūsu identitātes,” uzsver draudzes pārstāvis Dīks Bortņikovs un turpina: “No katra svētdienas ziedojuma fiksēts procents tiek ieskaitīts draudzes misijas kontā. Esam sūtījuši cilvēkus misijā uz Mongoliju un Jordāniju, pie patvēruma meklētājiem Serbijā. Esam atbalstījuši Kairos kursa ieviešanu Latvijā. Augustā dosimies misijā uz Gruziju. Manuprāt, ir ļoti svarīgi mācekļu veidošanai nevis dot pārpalikumu, bet novirzīt resursus apzināti un savlaicīgi.”

Liepājas Pāvila draudzē pirms vairākiem gadiem tika ierīkota īpaša ziedojumu lādīte “Misijai”. “Tā stāv piestiprināta vienā nemainīgā vietā. Katru svētdienu cilvēki var ziedot misijas mērķiem. Ziedošana notiek aktīvāk tad, ja esam izziņojuši un akcentējuši kādu konkrētu misijas vajadzību. Īpašā lādīte atgādina, ka misija ir ārpus mūsu ikdienas vajadzībām un ierastajām kalpošanām draudzē. Tā sasaucas ar Jēzus Lielo uzdevumu mums – darīt par mācekļiem visas tautas,” stāsta draudzes mācītājs Mārtiņš Balodis.

Ko iesākt? Apņemies personīgi šogad izdarīt vairāk nekā aizvadītajā gadā. Apņemieties kā draudze mērķtiecīgāk īstenot Jēzus Lielo uzdevumu. Lūdziet! Ziedojiet! Ejiet un dariet!

Pēteris Eisāns
LBDS Ārmisijas vadītājs

LBDS KONGRESS 2018

“Celieties un nebīstieties!” (Mateja 17:7)

Sestdien, 19. maijā, plkst. 9:00-17:30

Savienības namā, Lāčplēša ielā 37, Rīgā

PIETEIKŠANĀS

Lūdzam Kongresa delegātu un viesu sarakstu (vārds, uzvārds, dzimšanas gads, tālrunis, epasts, draudze, statuss) sūtīt uz: LBDS, Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011, vai e-pastu: kanceleja@lbds.lv.

DALĪBAS MAKSA

Veicot apmaksu līdz šī gada 10. maijam (datums, kad maksājums saņemts LBDS bankas kontā), dalības maksa ir samazināta. LBDS Padome apstiprinājusi sekojošas dalības maksas:

	Līdz 10.05.2018.	Pēc 10.05.2018.
Rīgas draudzēm un draudzēm 50 km rādiusā ap Rīgu par 1 delegātu vai viesi	EUR 17	EUR 20
Pārējām draudzēm par 1 delegātu vai viesi	EUR 13	EUR 20

Dalības maksa jāpārskaita uz:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Reģ. nr. 90000085765

SEB banka LV03UNLA0002000701314 vai

Swedbanka LV11HABA0551025781934

Norāde: Kongresa dalībnieku iemaksas par [draudzes nosaukums, pārstāvju skaits]

Atgādinām, ka saskaņā ar LBDS Satversmes punktā 6.3.2. paredzēto kārtību LBDS Garīdznieku brālības ordinātiem garīdzniekiem (“Latvijas Baptistu draudžu savienības likumā” – “Baznīcas garīdznieku sarakstā iekļautais garīgais personāls”), kuri dalībnieka draudzē vai dalībnieka pārraudzībā esošās jaundibināmās draudzēs kalpo kā draudzes mācītāji vai sludinātāji, LBDS Kongresā ir **delegāta statuss**. Tas nozīmē, ka draudzēm garīdznieki nav jāievēl par Kongresa delegātiem, tomēr viņu dalība ir **jāpiesaka** noteiktajā kārtībā.

DARBA KĀRTĪBA

9:00-10:00 Reģistrēšanās

10:00-12:30 Pirmā sēde. Vada Rīgas draudzes “Mājvieta” sludinātājs Kārlis Kārklīņš

Svētbrīdis, Kongresa atklāšana, konstruēšanās

Viesu sveicieni

Pateicība par mūža ieguldījumu

Mūžībā aizgājušo darbinieku pieminēšana

Mandātu komisijas ziņojums

Biskapa Pētera Sproģa uzruna

Aizlūgums par LBDS jaunajiem garīdzniekiem

12:30-13:30 Pārtraukums

13:30-16:00 Otrā sēde. Vada LBDS Ārmisijas darba vadītājs, Madonas draudzes mācītājs Pēteris Eisāns

Jaunas draudzes uzņemšana LBDS

Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS biskapa kandidātu

Biskapa kandidāta uzruna

LBDS biskapa vēlēšanas aizklātā balsošanā

Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS Padomes kandidātiem

LBDS Padomes locekļu vēlēšanas aizklātā balsošanā

Nominācijas komisijas ziņojums par nākamā Kongresa komisiju kandidātiem

Komisiju vēlēšanas

Revīzijas komisijas ziņojums, LBDS finanšu darbības pārskata un budžeta apstiprināšana

LBDS apvienību, nozaru aktualitātes

LBDS biskapa uzruna, Padomes, komisiju locekļu sveikšana

Informācija

16:00-17:30 Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu un Baltijas Pastorālā institūta Pastorālās kalpošanas programmas 8. izlaidums. Vada LBDS mācītājs Pēteris Sproģis

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv, www.lbds.lv

Izdevumu sagatavoja: biskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Mārija Kozlovska, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētājs Filips Tālbergs.

Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

Aizlūgšanu kalendārs maijs

01

Darba svētki. Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena

Pateiksimies Dievam par iespēju strādāt un būt par gaismu savās darba vietās.

02

Lūgsim par Krimuldas draudzes sludinātāju Fridrihu Kaptānu. Lūgsim, lai Dievs dod gudrību, kā sargāt draudzi no maldu mācībām.

03

Lūgsim par Liepājas Nācaretes draudzes mācītāju Egilu Ķeiri un viņa ģimeni. Lūgsim draudzes kalpotājiem pacietību un izturību pārbaudījumos un Svētā Gara vadību evaņģelizācijā.

04

Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas atjaunošanas diena

Pateiksimies Dievam par brīvu un neatkarīgu Latviju. Lūgsim par valsts vadītājiem, lai viņu lēmumi ir saskaņā ar Dieva likumiem un kalpo sabiedrības labumam.

05

Lūgsim par gatavošanos LBDS Kongresam.

06

Lūgsim par Dāvidu Viskupaiti un viņa ģimeni, uzsākot sludinātāja kalpošanu Saldus draudzē.

07

Lūgsim par Liepājas Pāvila draudzes mācītāju Mārtiņu Balodi un viņa ģimeni. Lūgsim par jauno draudzes garīdznieku, par nozaru attīstību un misijas iespēju saskatīšanu.

08

Nacisma sagrāves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena

Lūgsim par cilvēkiem, kuri cietuši vai zaudējuši savus tuviniekus kara darbības laikā. Lai Dieva Gars nes piedošanu un brīvību Kristū.

09

Eiropas diena

Lūgsim par Azerbaidžānas Evaņģēlisko kristiešu baptistu savienību ar 22 draudzēm un 3000 locekļiem.

10

Pateiksimies Dievam par BPI vadītājiem, studentiem un pasniedzējiem. Lūgsim, lai Gars uzrunā tos, kas aicināti kalpošanā.

11

Lūgsim par Līgatnes draudzes mācītāju Mārtiņu Riņnieku un viņa ģimeni. Lūgsim par jūlijā plānoto VBS bērniem; par draudzes nama celtniecību; par sieviešu kalpošanas attīstību un jauno vadītāju.

12

Pateiksimies Dievam par atmodu, saules gaismu un visu skaisto dabā.

13

Mātes diena

Pateiksimies Dievam par mūsu mātēm, viņu mīlestību un rūpēm par mums. Lūgsim pēc cieņpilnas attieksmes pret saviem vecākiem (2. Mozus 20:5).

14

Lūgsim par Limbažu draudzes sludinātāju Mārtiņu Anševicu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Evaņģēlijs un draudze kļūst pieejamā pilsētai; lai draudzē attīstās jaunu vadītāju sagatavošana.

15

Starptautiskā ģimenes diena

Lūgsim par ģimenēm, lai Dievs dod mīlestību, gudrību un satību; lai tiek atjaunotas salauztas ģimenes.

16

Lūgsim par Ukrainas Evaņģēlisko kristiešu baptistu savienību ar 2382 draudzēm un 125 509 locekļiem.

17

Ugunsdzēsēju un glābēju diena

Pateiksimies par ugunsdzēsējiem un glābējiem un lūgsim, lai Dievs viņus sargā un vada, veicot nozīmīgu darbu.

18

Lūgsim par Madonas draudzes mācītāju Pēteri Eisānu un viņa ģimeni. Lūgsim par J. Stankeviču, A. Leimani un D. Rotu, kas mās LBC Sludinātāju skolā. Lūgsim par D. Bortņikovu un komandu, kas gatavoja vasaras nometņu sezonai.

19

LBDS Kongress un BPI 8. izlaidums

Lūgsim par LBDS Kongresa norisi, par delegātiem, viesiem un vadītājiem, lai Dievs svētī katru dalībnieku un Svētais Gars vada lēmumu pieņemšanu.

20

Vasarsvētki. Svētā Gara svētki

Pateiksimies Dievam par Svēto Garu, kas mūs māca, vada un dod spēku būt Kristus lieciniekiem (Ap. d. 1:8).

21

Lūgsim par Mazsalacas draudzes garīdznieka v. i. Sīmani Balodi; par svētdienskolu un jauniešu darbu draudzē, lai Dievs izredz jauniešu vadītāju.

22

Pateiksimies par Dieva vārdu - Bībeli, kas ir gaismas, gudrības un padomdevējs visās mūsu dzīves situācijās.

23

Lūgsim par Šveices Baptistu savienību ar 12 draudzēm un 1 084 locekļiem.

24

Lūgsim par vajātiem kristiešiem visā pasaulē un misionāru darbu valstīs, kurās tiek ierobežota vai aizliegta ticības brīvība.

25

Lūgsim par Mērsraga draudzes sludinātāju Jāni Buli un viņa ģimeni; par draudzes padomi un nozaru vadītājiem, lai Dievs dod skaidru redzējumu, kā draudzei uzrunāt vietējos iedzīvotājus.

26

Lūgsim par LBDS jauno bīskapu un iepriekšējo bīskapu Pēteri Sproģi, lai Dievs vada un lieto turpmāk. Lūgsim par viņu ģimenēm.

27

Pateiksimies Dievam, kas mūs aicinājis kalpošanā. Lūgsim Viņa palīdzību, lai noliktu malā to, kas mūs kavē paklausīt Viņa balsij.

28

Lūgsim par Mežgalciema draudzes mācītāju Aivaru Vadoni un viņa ģimeni. Pateiksimies Dievam par iespējām kalpot un būt par svētību Nīcas novadam.

Sirsniņi sveicam Aizviķu un Skatres draudzes sludinātāju Arti Peterlevicu 40 gadu jubilejā!

29

Pateiksimies par dažādo nozaru kalpošanu draudzēs un lūgsim gudrību nest Evaņģēliju ārpus draudzes sienām.

30

Lūgsim par Vācijas Evaņģēlisko kristiešu baptistu savienību ar 757 draudzēm un 82000 locekļiem.

31

Lūgsim par skolēniem, kas beiguši mācību gadu, kārtos eksāmenus un izvēlas turpmākās izglītības ceļu.

Bībeles lasījums
30.04. - 06.05.

Pamācības 22-23
Ebrejiem 11-13

Bībeles lasījums
07.05. - 13.05.

Pamācības 24
Lūkas 1-5

Bībeles lasījums
14.05. - 20.05.

Pamācības 25
Lūkas 6-10

Bībeles lasījums
21.05. - 27.05.

Pamācības 26
Lūkas 11-15

Bībeles lasījums
28.05. - 03.06.

Pamācības 27
Lūkas 16-20

NEBRAUC UZ SVĒTKIEM, ATVED SVĒTKUS PIE SEVIS!
Svētki tavā pilsētā!

"Pilsētas ielām būs būt pilnām ar zēniem un meitenēm, kas tur rotājās."

Vārdi, kurus Dievs dod pravietim Caharijam par Jeruzālemi (Caharijas 5:8).
 Piedāvājam draudzēm svētku aprīkojuma komplektu "Svētki tavā pilsētā", kas pieejams pateicoties ārzemju partneru atbalstam.

"Svētki tavā pilsētā" ļauj rīkot svētkus Vasaras Bībeles skolas kontekstā vai Dārza svētkus, visu paaudžu cilvēkiem baznīcas sētā. Svētki var notikt arī draudzes misijas vietā vai pilsētas parkā kā dāvana savas pilsētas bērniem un viņu ģimenēm.

Mūsu draudzes ir vieta, kurām "būt pilnām ar zēniem un meitenēm, kas tur rotājās."

Pieteikšanās informācija:
 Tel.: 26652353 - Kārlis
 E-pasts: svetkipilseta@gmail.com

Svētku īpašais komplekts:

- Lielais piepūšamais slidkalniņš
- Piepūšamie džungļi
- Velokarti
- Volejbola/tenisa laukums
- Krokets
- Konusi spēlēm un stafetēm
- Griis
- Skaņu sistēma
- 2 galdi un 4 krēsls
- Telts
- Milzu galda spēles
- Popkorna automāts
- Milzu "Jenga" tornis

Latvijas Baptistu draudžu savienība | PASTORAL INSTITUTE

